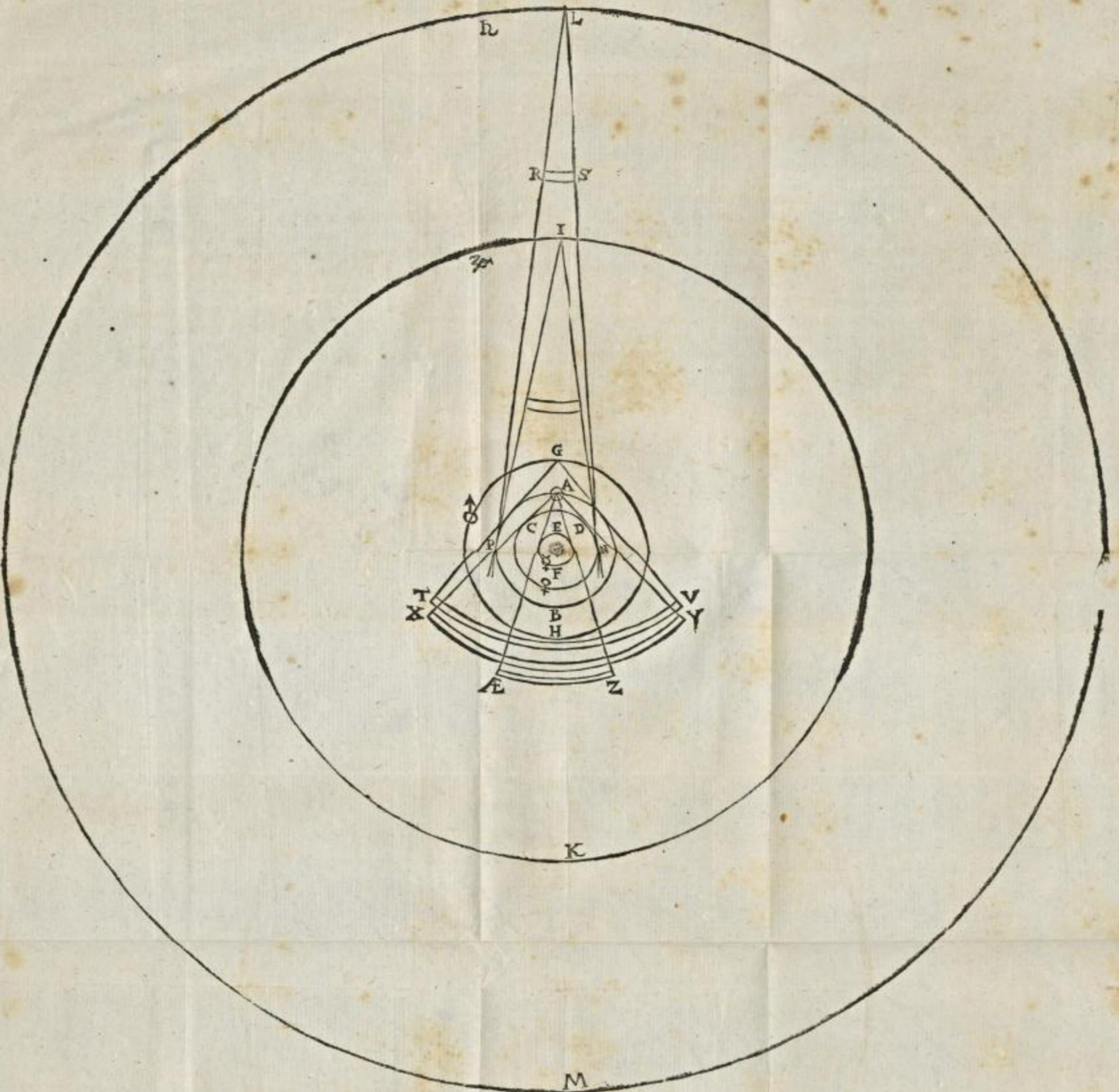

TABELLA I. EXHIBENS ORDINEM

SPHÆRARVM COELESTIVM MOBILIVM: SIMVLQVE VER-

ram proportionem magnitudinis earum iuxta medias suas distantias : item Angulos prof-
thaphærescon earundem in orbe Magno Telluris, secundum sen-
tentiam Copernici.

Post cap. 1.
Pag. 18.

In centro, vel prope est SOL immobilis.
 EF minimus circa Solem circulus est MERCVRII, qui restituitur diebus 88. ferè.
 Hunc sequitur VENERIS CD, cuius reuolutio circa eundem Solem est dierum 224. cum besse.
 Qui hunc sequitur AB, TELLVRIS est, cuius reuolutio dierum 365. & quadrantis. Dicitur ORBIS MAGNVS, propter vsum multiplicem.
 Circa Tellurem est orbiculus velut epicyclus, SPHÆRÆ LVNARIS, ad A, eodem motu per anni spacium cum tellure ad eandem stellam fixam rediens. Sed eius propria reuolutio ad Solem habet dies 29. cum dimidio.
 Post hunc est Orbis MARTIS GH, qui cursum vnum sub fixis stellis, siue ad Solem, absoluit diebus 687.

Hunc excipit post magnam interuallum, Sphæra IOVIS IX, habens ambitum dierum 4332. cum quinq; octauis ferè.
 LMVltimus & maximus, est SATVRNI, eius tempus periodicum dierum 10759. cum quinta.
 FIXÆ verò STELLÆ adhuc tam inestimabili interuallo altiores sunt, vt ad eam, qua est inter Solem & Terram intercapedo sensibili non sit. Et ea sunt in extremo, sicut Sol in centro, penitus immobiles.
 Angulus TGV, vel Arcus TV, profthaphæresis est, siue parallaxis, quam Orbis Magnus Telluris ad Sphæram Martis habet.
 Sic PTH est eiusdem Orbis Magni parallaxis ad Sphæram Iouis: & PLH, siue RLS vel RS arcus ad Sphæram Saturni.
 Ita XAY, vel XY arcus est parallaxis Sphære Veneris: vt & ZAR, vel ZR Sphære Mercurij parallaxis, ad Orbem Magnum.